

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/52/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6223010051
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mandřák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6223010051.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mandřáka a sudcov JUDr. Mária Šuleja a Mgr. Ivany Datlovej, na verejnom zasadnutí dňa 19. júla 2023, v trestnej veci obžalovaného O. P. pre zločin prevádzachstva podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., o odvolaniach obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 12. apríla 2023, sp. zn. 3T/18/2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody a jeho výkone.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného O. P., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom L. M. Y. XXX, E., F., t.č. J. a J. V. V., občana F.,

o d s u d z u j e

podľa § 355 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vo výroku o treste prepadnutia vecí zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu nezmenený.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného O. P. zamieta.

Vo výroku o vine zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný O. P. uznaný za vinného zo zločinu prevádzachstva podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 30.11.2022 v čase o 23.21 h. v úmysle získať pre seba alebo pre iného finančnú výhodu vo výške približne 2.000,-€, nedovolené pomáhal pri prechode cez územie F. republiky tridsiatim trom príslušníkom F. R. republiky, ktorí nie sú občanmi F. republiky, ani nemajú na území F. republiky trvalý pobyt a to tým spôsobom, že tieto osoby, na neznámom mieste vo vnútrozemí U., neďaleko maďarsko-srbskej štátnej hranice, naložil do nákladného priestoru motorového vozidla značky C. Y., belej farby, s

evidenčným číslom L.-XXX, X.: K s cieľom previezť tieto osoby cez územie F. republiky, na neznáme miesto v I. republike, pričom predmetné vozidlo bolo dňa 30.11.2022 v čase o 23:15 h. spozorované hliadkou OO PZ Y. F. pri škôlke v obci B. F., okres X. M., kde sa ho hliadka pokúsila zastaviť pomocou svetelného výstražného zariadenia s nápisom STOP, na čo obvinený nereagoval, cez chodník popri ceste obišiel služobné motorové vozidlo a s vozidlom pokračoval v jazde po ceste č. II/XXX smerom na obec V., pričom hliadka OO PZ Y. F. ho prenasledovala s použitým svetelným a zvukovým výstražným zariadením a pokúšala sa ho zastaviť, čo sa im nedarilo, pretože obvinený pokračoval v jazde a na začiatku obce F., pri vjazde do areálu R. F., viedol vozidlo v protismere pri ľavej krajnici, kde spomalil, otvoril dvere na vodičovej strane a počas jazdy z vozidla vyskočil na vozovku, kde ho hliadka OO PZ Y. F. zadržala, čím takto páchatel' za odplatu v hodnote približne 2.000,-€, pre tridsiatich troch príslušníkov F. R. republiky, ktorí nie sú občanmi F. republiky alebo osobami s trvalým pobytom na území F. republiky, organizoval a pomáhal pri ich prechode cez územie F. republiky.

Za to bol odsúdený podľa § 355 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu bol uložený trest prepadnutia vecí:

- mobilný telefón zn. E. XX C, C. 1: XXXXXXXXXXXXXXXX, C. 2: XXXXXXXXXXXXXXXX so F. kartou Q. č. XXXXXXXXXXXXXXXX
- mobilný telefón zn. iP. X, čiernej farby C.: XXXXXXXXXXXXXXXX si F. kartou Q. č. XXXXXXXXXXXXXXXX.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o treste podal obžalovaný odvolanie písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 2. mája 2023. Dôvody odvolania následne doplnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 9. mája 2023. Úvodom popísal výrokovú časť napadnutého rozsudku s tým, že žiadnym spôsobom nespochybňuje naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu, spáchanie ktorého sa mu kladie za vinu. Nesúhlasí však s uloženým nepodmienečným trestom, tento považuje za neprímerane prísny a je presvedčený, že súd mu mohol uložiť trest s podmiennečným odkladom jeho výkonu. Práve účel individuálnej prevencie uloženého trestu má prednosť pred generálnou prevenciou samotného trestu, a preto vzhľadom na všetky okolnosti, za akých predmetný skutok spáchal, považuje uložený nepodmienečný trest odňatia slobody za neprímerane prísny. Zdôraznil, že sa ku skutku priznal, ozrejmil všetky skutočnosti, za ktorých k spáchaniu skutku došlo, nesnažil sa vyhnúť trestnej zodpovednosti, svoje konanie úprimne oľutoval, poskytol súčinnosť orgánom činným v trestnom konaní, päť mesačný pobyt vo väzbe je dostatočným ponaučením, v F. má matku a tehotnú priateľku, o ktoré sa musí postarať, je mladým 21 ročným človekom, nikdy nebol súdne trestaný, na túto prácu sa dal zlákať z dôvodu ťaživej finančnej situácie a podcenil z toho plynúce riziká. Vzhľadom na to žiada, aby krajský súd zobral do úvahy všetky tieto skutkové okolnosti, ktoré ho viedli k spáchaniu skutku ako aj jeho osobu a aby zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a sám rozhodol a uložil mu trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu s určením primeranej skúšobnej doby.

Proti napadnutému rozsudku vo výroku o treste podal priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie v neprospech obžalovaného aj prokurátor, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 5. mája 2023. Namietal neprímerane mierny trest s tým, že ani doterajší bezúhonný život obžalovaného, ani jeho mladý vek, ani ďalšie okolnosti konkrétneho prípadu neodôvodňujú aplikáciu mimoriadneho zníženia trestu v rozsahu ako to urobil okresný súd. Má za to, že nepodmienečný trest odňatia slobody uložený okresným súdom obžalovanému len vo výmere dva roky za prejednávánú trestnú činnosť nezodpovedá účelu trestu uvedenému v ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona, v zmysle ktorého má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Poukázal na počet prevádzaných tridsaťtri osôb umiestnených v priestore nákladného motorového vozidla, ktorí boli nelegálne prevážaní cez hranice F. republiky a zopakoval, že ochrana spoločnosti ani náprava obžalovaného pri uložení trestu odňatia slobody len vo výmere dva roky nebude dostatočne zabezpečená. Navrhoval, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a rozhodujúc sám uložil obžalovanému prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody minimálne vo výmere tri roky so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí sa prokurátor krajskej prokuratúry pridržiaval skutočností uvedených v písomne podanom odvolaní, trest považoval za neprimerane mierny, pričom zdôraznil potrebu rešpektovať účel generálnej prevencie trestu s tým, že obžalovanému uložený neprimerane mierny trest nebude plniť účel generálnej prevencie, pretože nebude žiadnym spôsobom odraďujúcim od páchania trestnej činnosti.

Naproti tomu, obhajca obžalovaného má za to, že mimoriadne zníženie trestu učené okresným súdom je dôvodné a nič nebráni tomu, aby bol obžalovanému výkon trestu podmienene odložený. Argumentáciu okresného prokurátora ohľadne generálnej prevencie nemôže akceptovať, nakoľko zmysel generálnej prevencie by bol naplnený len v tom prípade, ak by rozhodnutia súdov boli nejakým spôsobom komunikované a zverejňované, k čomu však nedochádza. V ďalšom sa pridržiaval skutočnosťami uvádzanými v písomne podanom odvolaní. Záverom navrhol vyhovieť jeho odvolaniu a odvolanie okresného prokurátora zamietnuť.

Obžalovaný uviedol, že pri jeho osobe ide o prvý prehrešok a zároveň aj posledný, ktorý spravil a chce sa vrátiť domov.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolania podali obžalovaný a okresný prokurátor ako oprávnené osoby v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku vo výroku o treste, proti ktorému odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytknuté, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného O. P. nebolo podané dôvodne, naproti tomu odvolanie okresného prokurátora vyhodnotil ako dôvodné.

Úvodom krajský súd konštatuje, že výrok o vine obžalovaného, ktorým bol uznaný za vinného zo zločinu prevádzčstva podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedený, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný vyhlásil na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je zo skutku vinný, následne okresný súd jeho vyhlásenie uznesením prijal a vyhlásil odsudzujúci rozsudok.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd zistil, že trest odňatia slobody uložený obžalovanému napadnutým rozsudkom je neprimerane mierny. Preto krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a jeho výkone a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozsudkom sám tak ako je to uvedené v jeho výrokovej časti a súčasne odvolanie obžalovaného O. P. podľa § 319 Tr. por. zamietol. Preskúmajúc napadnutý rozsudok v tejto časti, krajský súd konštatuje, že okresný súd pri ukladaní trestu prihliadol na všetky podstatné skutočnosti, na ktoré bol povinný podľa Trestného zákona prihliadnuť. Za predmetný skutok ustanovuje v § 355 ods. 3 Trestný zákon trestnú sadzbu od 7 rokov do 10 rokov. Okresný súd správne u obžalovaného vzhliadol dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j), l) Tr. zákona, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zákona. S poukazom na prevahu dvoch poľahčujúcich okolností v pomere k žiadnej priťažujúcej okolnosti sa horná hranica trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zákona znižuje o tretinu, v dôsledku čoho bolo možné uložiť obžalovanému trest odňatia slobody na 7 rokov až 9 rokov. Krajský súd okrem pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, zároveň podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadol aj na mieru závažnosti poľahčujúcich okolností, ktoré pomerne významne vyznievali v prospech obžalovaného.

Pri určovaní výmery trestu odňatia slobody krajský súd prihliadol i na to, že obžalovaný vyhlásil na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je zo skutku vinný. Prijaté vyhlásenie o vine je samostatným dôvodom na aplikáciu ust. o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Takýto procesný postup zo strany obžalovaného možno považovať za významnú skutočnosť vyznievajúcu v jeho prospech a v každom prípade je na ňu potrebné prihliadnuť pri ukladaní druhu a výmery trestu. Ako vyplýva zo stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR č. 44/2017, samotné vyhlásenie viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a jeho následné prijatie súdom samo o sebe síce nie je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť

podľa ust. § 36 písm. n) Tr. zák., ale len za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Tr. zák., avšak takýto postoj je potrebné vziať v úvahu, keďže neodvolateľne prijme všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby vopred vedel, aký druh trestu a v akej výmere mu bude následne súdom uložený, a preto možno aplikovať pri ukladaní trestu ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. vzťahujúce sa na konanie o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, t.j. môže mu byť uložený trest odňatia slobody znížený o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, čo v danom prípade predstavuje trest nie kratší ako 4 roky a 8 mesiacov.

Nakoniec pri určovaní výmery trestu odňatia slobody pristúpil krajský súd i k aplikácii mimoriadneho zmiernovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zákona. Možnosť jeho aplikácie videl krajský súd v pomeroch obžalovaného, ktorý očakáva narodenie dieťaťa so svojou priateľkou, teda ide o blízke osoby, ktoré sú na starostlivosť, opateru a výživu zo strany obžalovaného odkázané a súčasne zo spisového materiálu neboli zistené žiadne negatívne skutočnosti o jeho osobe, pričom ide navyše o osobu mladú vo veku 21 rokov. Možno preto urobiť záver, že sa jednalo u neho o prvý, vzhľadom na vek nerozvážny a ojedinelý exces z riadneho spôsobu života a preto trest uložený čo aj na samej spodnej hranici 7 rokov by bol pre obžalovaného neprimerane prísny a súčasne na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšej výmery, pod jeho dolnou hranicou. Napriek uvedeným záverom krajský súd neakceptoval odvolacie námietky obžalovaného v takom rozsahu, ktorý by viedol k zmierneniu okresným súdom uloženého trestu. Naopak, stotožnil sa s názorom okresného prokurátora, že okresným súdom uložený trest je neprimerane mierny. Za predmetný skutok, ako už bolo vyššie uvedené, ustanovuje § 355 ods. 3 Tr. zákona sadzbu 7 až 10 rokov. I keď krajský súd považoval za potrebné prihliadnúť na to, že obžalovaný vyhlásil vinu, ako i to, že doma ho čaká matka a tehotná priateľka a že pri obžalovanom ide o osobu bezúhonnú a v mladom veku 21 rokov, zároveň nemožno prehliadať, že obžalovaný prevádzal 33 osôb. Krajský súd v zhode s názorom okresného súdu má za to, že okolnosti konkrétneho prípadu ako aj vyššie uvedené pomery obžalovaného odôvodňujú aplikáciu mimoriadneho zníženia trestu, nie však až v takom rozsahu, ako to učinil okresný súd. Vychádzajúc z vyššie uvedeného má krajský súd za to, že primeraným trestom je trest odňatia slobody 4 roky. Jedine takto uložený trest splní nielen účel individuálnej, ale i generálnej prevencie, ktorú nemožno v čase, kedy sa prevádzkačstvo rozmáha, dávať do úzadia.

Krajský súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, čo je odôvodnené tým, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Výrok o treste prepadnutia vecí nebol podanými odvolaniami osobitne napadnutý, preto krajský súd len v stručnosti konštatuje, že obžalovanému bol správne podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona uložený trest prepadnutia dvoch mobilných telefónov použitých na spáchanie predmetného trestného činu.

Výrok o vine obžalovaného už nadobudol právoplatnosť, preto tento výrok krajský súd nepreskúmaval a v tejto časti zostal napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Z týchto dôvodov potom krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, a to pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.